

VOOR ZES MILJOEN VLAMINGEN

VOLLE MANEN

Erkenningsnummer P2A9064 - V.u. & afzendadres: Geert Bourgeois, VPRTI vzw, Barricadenplein 12, 1000 Brussel. 5 x per jaar in januari, april, juni, september en november. Afgiftekantoor Gent X - november 2003

Paarse malaise

“Het gevaar voor afbraakpolitiek is zo groot dat niemand eraan zal beginnen.” VLD-voorzitter Karel De Gucht zal bij het uitspreken van deze woorden, kort na de installatie van Verhofstadt II, niet gedacht hebben dat het juist zijn partij zou zijn die einde oktober het vuur aan de paarse lont zou steken. Ontsteker van dienst was de discussie over het gemeentelijk migrantenstembrecht. Een symbooldossier, van belang voor amper enkele tienduizenden inwoners. Aan andere, veel belangwekkender debatten zoals de werkloosheid (Ford Genk!), de betaalbaarheid van onze ziekteverzekering of onze pensioenen, komt het parlement kennelijk niet meer toe. Er valt nochtans over dat migrantenstembrecht interessant te discussiëren. En er zijn heel wat vragen te stellen bij de plannen die nu voorliggen. Zoals ‘wat met de inburgering’? En ‘wat met de befaamde snel-Belg-wet’? Eigenlijk moet de ganse heisa herleid worden tot de strijd tussen de VLD en de SPA om de grootste te worden. Dat ze elkaar daarbij het leven zuur maken, stoort hen niet. Net zomin dat ze zich iets aantrekken van wat de kiezer van dit schouwspel moet denken. Pure macht, daar gaat het om. Beide partijen lieten verstaan deze keer ‘ver te zullen gaan’ in hun verzet. Van het Arbitragehof tot de alarmbelprocedure. Van een referendum tot het opblazen van het regeerakkoord. De komende dagen en/of weken zullen duidelijk maken hoe ver de kemphanen wensen te gaan. Maar dat de Paarse wittebroodsweken definitief voorbij zijn, is overduidelijk. Na enkele maanden regeren lopen de kopstukken op de tippen van hun tenen. De premier op kop, al was het maar omdat hij zich geschofferd voelt door de populariteitspoll van *De Standaard* waaruit blijkt dat hij slechts de zesde populairste politicus is (door vier SPA’ers en CD&V’er Dehaene voor te moeten laten gaan). Dat hij enkele dagen later te horen kreeg dat de belastingdruk in dit land onder zijn bewind jaarlijks is gestegen, zal Verhofstadts humeur ook geen goed gedaan hebben. België vormt hiermee een uitzondering binnen de geïndustrialiseerde wereld. Elders was een dalende belastingdruk de afgelopen twee jaar de regel, zo blijkt uit een Oeso-rapport. Verder doen de SPA-plannen om nu ook Agalev in te lijven, de VLD het angstzweet uitbreken. Neen, van daadkrachtig regeren lijkt dezer dagen niet veel meer in huis te komen. De dag dat Verhofstadt II met zijn nieuwe ploeg voor het parlement verscheen, sloeg er een gat van vier meter in de bodem van de Wetstraat. Te vrezen valt dan ook dat dit gat de voorbode was van de put die paars door haar niet-regeren zal achterlaten.

De Paarse wittebroodsweken zijn definitief voorbij.

info@n-va.be
www.n-va.be

In dit nummer:

Standpunt:

éénmeningland nefast 3

Beleidsverklaring:

goednieuwsshow werkt niet 4

Op de barricaden:

ledencampagne 2004 van start 6

Ontwikkelingsbeleid:

wanneer
Vlaamse bevoegdheid? 8

Hasseltse N-VA-meeting luidt 2004 in

Zondag 1 februari 2004 wordt het verzamelen geblazen in Stevaert-city voor een bruisende N-VA-meeting. Zoals u weet gaat de N-VA op eigen kracht naar de verkiezingen. Het wordt geen gemakkelijke opdracht. Maar het kan! Het paarse gebrabbel en geklungel schreeuwt trouwens om een alternatief. Op deze meeting zullen we ons Nieuw-Vlaams Alternatief neerzetten: een toekomstgericht beleid voor zes miljoen Vlamingen i.p.v. paarse dagjespolitiek voor wat extra stemmen.

Tot in Hasselt!

Meer informatie leest u op blz. 6.

OOK IN 2004 OPNIEUW VAN DE PARTIJ?

Met dit nummer van Volle Manen wordt de ledencampagne 2004 gestart. Doel: het jaar 2004 afsluiten met 12 500 N-VA-leden op de teller. Verder in dit nummer vindt u uw persoonlijk overschrijvingsformulier. Loop vandaag nog langs bij uw bank- of postkantoor. Zo krijgt u vlug uw persoonlijke lidkaart 2004 thuis bezorgd. Bedankt!

Puin ruimen

In een vraaggesprek met *De Morgen* (18 okt. jl.) lucht minister Paul Van Grembergen zijn hart over de bedorven geschenken die hij vond op het, door Bert Anciaux verlaten, Vlaamse cultuurkabinet. Een van die miskleunen is het Limburgfonds. Van Grembergen gaat ervan uit dat het fonds eind 2005 opgedoekt wordt. Dan zal er driemaal 2,5 miljoen euro uitgestrooid zijn, in totaal 7,5 miljoen euro.

Tegen zijn zin werd de minister voorbij zomer verplicht de via het Limburgfonds beloofde 270.000 euro voor Rimpelrock tot 420.000 euro op te trekken. Het geadviseerde bedrag bleek te klein om het grootse evenement te organiseren. Met andere woorden: om de SPA'ers Chokri Mahassine en Steve Stevaert in staat te stellen hun 'gepensioneerde achterban' op een muzikaal dagje te trakteren, mocht de Vlaamse Gemeenschap financieel opdruven.

Ondertussen mag Van Grembergen de laatste maanden van zijn regeerperiode puinruimend en sanerend afsluiten. Van het decreet op het gemeentelijk cultuurbeleid, het Topstukken-decreet, de herstructurering van het sociaal-cultureel werk komt niets in huis. Het Ballet van Vlaanderen en het Vlaams Letterenfonds moeten inleveren. De Vlaamse cultuurbegroting 2004 is met géén euro verhoogd!

Colofon

Volle Manen wordt uitgegeven door v.z.w. Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en verschijnt 5 keer per jaar.

Hoofdredacteur:

Maurits van Liedekerke

Eindredacteur: Jan van der Vloet

Werken mee aan dit nummer:

Piet De Zaeger

Coördinatie: Nico Moyaert

Lay-out en druk: Lay-outbureau JM,

Spiegel 1, 9860 Oosterzele,

tel. 09 362 74 33

Jaarabonnement: € 12,50 over te schrijven

op rekeningnummer

435-0259701-15 van VPRIT vzw.

Verantwoordelijke uitgever:

Geert Bourgeois,

Barricadenplein 12, 1000 Brussel,

tel. 02 219 49 30 - fax 02 217 35 10

e-post: vollemanen@n-va.be

btw-nummer VPRIT: 407 762 759

Dit nummer werd afgesloten

op 29 oktober 2003

Niet gelijk voor de kieswet

Scherper dan slogans tonen de naastliggende cijfers aan dat de stem van Vlaamse kiezers minder zwaar weegt dan deze van Franstalige kiezers. Daaruit blijkt dat een Franstalige volksvertegenwoordiger voor één kamerzetel 35.800 stemmen nodig heeft en een Vlaamse verkozen 47.200 stemmen! Zo komt het dat Ecolo met 1.211 stemmen minder dan de N-VA 4 kamerzetels bekleedt.

Deze ongelijkheid heeft verstrekkende gevolgen. In Vlaams-Brabant gingen door apparentering de Franstaligen met twee Vlaamse zetels aan de haal. En hadden de Vlaamse partijen 20 zetels meer kunnen bezetten, waren de Vlaamse stemmen op basis van de Waalse kiesdeler geteld. Met andere woorden, er zijn sinds 18 mei 2003 ongeveer 730.000 Vlaamse kiezers niet vertegenwoordigd in de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers!

	Stemmen	Zetels
Agalev	160.201	0
Front National	130.012	1
N-VA	201.399	1
Ecolo	201.118	4
CdH	359.660	8
Vl. Blok	767.605	18
CD&V	870.749	21
SPA-Spirit	979.750	23
MR	748.952	24
PS	855.992	25
VLD	1.009.223	25

Staten-generaal

Op zaterdag 6 december a.s. houdt het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen een staten-generaal. Thema van de samenkomst: *Vlaamse staatsvorming: Vlaanderen, Europa, Wereld*. De vergadering vindt

plaats in De Schelp, Vlaams Parlement te Brussel en begint om 9u.

Om half tien leidt prof. dr. Eric Ponette in, waarna drie toespraken volgen: *Binnenlands bestuur* (Jan Jambon), *Vlaanderen in Europa* (Theo Lansloot),

Vlaanderen in de wereld (prof. dr. Annick Schramme). De discussies die op deze lezingen volgen, worden geleid door P. De Roover, Hans De Belder en prof. Eric Suy. Rond half twaalf houdt prof. dr. Boudewijn Bouckaert de slottoespraak waarna een receptie volgt.

De deelname is gratis maar aanmelden is nodig.

Fax: 03 366 60 45.

E-post:

marc.van.de.woestyne @vwb.org

Het FDF antwoordt

De burgemeesters van Halle-Vilvoorde willen dat van de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde werk wordt gemaakt. Omdat de splitsing sinds 40 jaar op de lange baan wordt geschoven, stelden zij dan maar zelf een wetsvoorstel op. Het

Reeds 40 jaar duurt de strijd voor de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en de vrijwaring van heel Vlaams-Brabant.

werd in de Kamer ingediend en ook door Geert Bourgeois mee getekend. Bedoeling is Halle-Vilvoorde met Leuven tot één Vlaams-Brabantse kieskring samen te voegen. Omdat zij vrezen dat dit niet zonder slag of stoot zal gebeuren, houden de meest militante van de burgervaders een stok achter de deur. Ze dreigen ermee de Europese verkiezingen van volgend jaar in het honderd te laten lopen als de splitsing tegen dan geen feit is.

Al is de beslistheid van de Vlaamse partijen groot, toch bestaat de vrees dat de regeringscoalitie niet zomaar bereid is op het voorstel in te gaan. Paars baalt van communautaire heibel. Bovendien zullen de Franstalige partijen niet laten begaan. Het FDF, kartelgenoot van MR, gaf zijn kamerlid Eric Libert de opdracht een wetsvoorstel in te dienen om de randgemeenten bij Brussel te voegen. Zo'n inlijving zou, na de splitsing van BHV, nodig zijn om de Franstaligen in de rand te beschermen. De FDF'er voegt eraan toe dat hij met z'n voorstel het debat over de grenzen van Brussel wil heropenen. Mocht dat niet helpen, dreigt hij in *La Libre Belgique* (21 okt. jl.), is er nog de parlementaire alarmbel-procedure. En daar gaan we dan weer!

Sekscheque

De paarse regering verblijdt 'de mensen' met een anticonceptiecheque, met de bedoeling het aantal ongewenste (tiener)-zwangerschappen terug te dringen.

Deze tegemoetkoming, in de volksmond als 'sekscheque' bekend, is de dertiende overheidscheque op rij. Het moet zijn dat ze succesvol zijn want jaarlijks worden in dit koninkrijk maar liefst 270 miljoen van deze assignaten uitgegeven. De wispelturigste aller cheques is de 'slechtweercheque', deze komt pas in omloop wanneer Frank Deboosere slecht weer voorspelt voor ... Limburg.

Steeds meer mensen beginnen zich af te vragen of het systeem, hoe goed bedoeld ook, nog langer houdbaar is. 270 miljoen stuks, wat moet dit niet aan administratieve rompslomp geven?

Bovendien valt op dat drie gratis cheques uitsluitend voor Limburg gelden. Dit ruikt sterk naar Limburgs Stevenisme!

Gaat kenniseconomie aan Vlaanderen voorbij?

Hooggekwalificeerde arbeiders, zoals Vlaanderen er in grote getale heeft, hebben geen zekerheid meer op een duurzame tewerkstelling. Dat wordt o.m. in de auto-industrie dagelijks bewezen. Allengs verlegt handenarbeid zich naar geestesarbeid. Wil onze regio een voornaam rol spelen in de competitieve kenniseconomie dan moet de Vlaamse overheid fors investeren in onderwijs en wetenschappelijk onderzoek. Omdat zij dat mondjesmaat doet, zijn de gevolgen meetbaar.

ziet er dus niet naar uit dat Vlaanderen meteen hét kennisland bij uitstek wordt. Zeker niet als de Vlaamse regering verdergaat met snoeien in de financiering van ons hoger onderwijs.

In zijn repliek op de Septemberverklaring van Vlaams minister-president Bart Somers (VLD) legde de Vlaams parlements lid Chris Vandebroek (N-VA) de vinger op de zere plek. "De tijd dat men dacht de tewerkstelling met geld te kunnen verankeren, is voorbij. Nu moet dat gebeuren door kennis die

ook elders in de wereld te vinden is. Wij zijn goed, maar niet goed genoeg. Het is niet voldoende de kredieten voor onderzoek en ontwikkeling op te trekken van 60 miljoen euro naar 90 miljoen euro. Om een toekomstgericht beleid te voeren, moet dit minstens 150 miljoen euro worden gedurende vele jaren."

In zijn antwoord hield de minister-president vol dat er meer geld naar onderwijs en onderzoek gaat.

Bot snoeiwerk
De *Financieel Economische Tijd* (10 oktober jl.) rekende echter voor dat zo'n 12 miljoen euro minder is voorzien dan gepland. Voor 2004 waren voor 14,096 miljoen euro aanvullende kredieten beloofd. Minister Vanderpoorten (VLD) liet de universiteiten nu weten dat die aanwas tot 2005 is uitgesteld. Van de 22,913 miljoen euro die voorzien was, wordt maar 19,789 uitgekeerd. Gesnoeid wordt in de werkmiddelen (min 4,715 miljoen euro), investeringsmiddelen (min 3,142 miljoen euro), Bijzonder Onderzoeksfonds (min 1 miljoen euro), vermindering van de loonkosten vrije universiteiten (min 3,234 miljoen euro). Alles samen zo'n 12 miljoen euro minder dan gepland!

Als dit botte snoeiwerk blijft aanhouden, gaat de kenniseconomie aan Vlaanderen voorbij!

De *World Knowledge Competitive Index 2003-2004* houdt de rangschikking bij van wat 125 regio's investeren en produceren in hun kenniseconomie. Daarbij wordt een aantal criteria in acht genomen die tot een rangschikking leiden. Enkele daarvan zijn: uitgaven voor onderwijs, het aantal internetaansluitingen, de bekomen patenten, de tewerkstelling in geavanceerde sectoren, enz ...

En wat blijkt? In de Europese rangschikking bekleedt Vlaanderen de 32ste plaats, maar doet het wereldwijd met een 101ste plaats op 125 stukken minder goed.

Verrassend is dat Brussel op de 7de plaats in Europa staat en op de 56ste in de wereld. De top 125 wordt afgesloten door Bangalore (India). Wallonië komt in het stuk niet voor, het Groothertogdom wel. De regio's kregen ook een kennisindex mee. Brussel vergaarde 102,3 punten, 2,3 procent boven het gemiddelde van de 125 onderzochte regio's. De Vlaamse kennisindex noteert 61,4 punten. Het

Bart De Wever

Broodnodig

Onlangs verscheen er een opiniestuk in de krant *De Morgen* gericht aan Agalev en de N-VA: partijen voor dommeriken die maar niet willen begrijpen dat ze overbodig zijn in een moderne democratie. Het artikel ligt geheel in de lijn van de teneur die door de grote partijen, en door vele journalisten, wordt aangeheven. Kleine partijen bereiken niets en ervoor stemmen is je stem wegsnijten, het is veel verstandiger je vertrouwen te geven aan een grote beleidspartij.

In de jaren 1960 plakte de VU affiches met de slogan: CVP = BSP. Vandaag is die gedachte meer dan ooit actueel: VLD = SPA = CD&V.

Onverwachte en onverdachte steun kregen we van niemand anders dan Marc Reynebeau. In *Knack* (22 oktober jl.) vraagt die zich af of de Vlaamse democratie wel

gediend is met de jacht op het voortbestaan van de N-VA. Onze partij staat immers "wel garant voor een bepaalde radicaliteit en helderheid in de keuzen. (...) Die keuzemogelijkheid is een garantie voor meningsverschil, tegenspraak, debat, kortom voor een levende democratie." De journalist verwijst daarbij naar mijn geliefde Antwerpen. Daar kan je inderdaad zien wat het gevolg is als vrijwel alle zogeheten democratische partijen aaneenklitten: een cultuur van vadsige koningen. De oppositie is er toch geen alternatief. Buiten dan N-VA'er Luk Lemmens, maar die is te ernstig om gehoord te worden door de pers.

In de jaren 1960 plakte de VU affiches met de slogan: CVP = BSP. Vandaag is die gedachte meer dan ooit actueel: VLD = SPA = CD&V. Opinieonderzoeken wijzen uit dat het kiezerskorps nauwelijks nog een inhoudelijk onderscheid kan maken tussen de inhoud van de grote drie. Het politieke bedrijf verengt zich verder tot 'perceptie-management' en het spel van de poppetjes. In *Gazet van Antwerpen* (24 oktober jl.) waarschuwt Roger Van Houtte ervoor dat het streven naar grote politieke blokken feitelijk neerkomt op de evolutie naar een 'éénmeningland': geen oppositie meer en weldra evenmin nog kritische pers. Als het maar goed is voor de mensen, zou Stevaert zeggen.

Het is aan de N-VA om de uitdaging aan te gaan. Opkomen en stemmen voor je overtuiging is nooit verloren. Onze overtuiging is geen marketingproduct, maar écht en doorleefd. Ze wordt gedragen door politici die niet beschaamd zijn om te geloven in het eigen gelijk, en die ervoor willen vechten. Ze wordt gedragen

door leden die zich inzetten in het volle besef dat er aan het einde van de inspanning geen postjes liggen te wachten. Waar haalt men het dat de N-VA haar bestaansrecht zou moeten bewijzen? Hier staan we, we kunnen niet anders!

Bart De Wever
ondervoorzitter N-VA

Geert Bourgeois:

Goednieuwsshow werkt niet

Met zijn beleidsverklaring op 14 oktober jl. deed premier Verhofstadt de Kamer uit een lange zomerslaap ontwaken. Prettig wakker worden voor Paars was het echter niet. De goednieuwsshow werd zowat ten grave gedragen. Verder blonk Verhofstadts tekst uit in vaagheid en beknoptheid.

De parlementaire werking lag, omwille van de verkiezingen van 18 mei, zowat stil sinds april jl. Behalve Ford Genk deed niets of niemand de Kamer wakker schudden. Ook Verhofstadts beleidsverklaring niet.

De tekst waarmee hij het parlementaire jaar in gang trapte, telde slechts 2.700 woorden. Ongeveer de helft van zijn tekst bestond uit een samenvatting van de onlangs gehouden Banenconferentie. De 'resultaten' (60.000 vooral door de over-

heid gesubsidieerde jobs in voornamelijk de sociale economie tegen 2007) werden integraal opgenomen. Waarmee Verhofstadt vooral zijn wat opzijgeschoven collega Frank Vandebroucke in de bloemetjes wou zetten.

Ook een beperkt aantal andere kopstukken uit de regeringsploeg werd geroemd maar het gros van de excellenties bleek in de verklaring 'verwaarloosbaar' te zijn. Heikele thema's kwamen niet aan bod.

Wel ...

Werk, werk en nog eens werk, luidt het nieuwe Paarse credo. Hoe dit zal gebeuren is niet duidelijk. De Vlaamse hoogleraar Economie Luc Soete (Universiteit Maastricht) hierover in *De Tijd* van 17 oktober jl.: "De aandacht voor de drie W's is terecht, maar komt wel tien jaar te laat." Intussen lijkt ook het concept van de 'actieve welvaartsstaat' een stille dood te zijn gestorven. Verder mogen de gezondheidsuitgaven blijven stijgen, krijgen justitie en politie er wat geld bij en zal het 'ethisch buitenlandbeleid (!)' van minister Michel verder worden gezet. De realisatie van de modelstaat wordt dan weer iets voor de lange termijn.

FLANDERSPHOTO.COM

Geert Bourgeois: "De resultaten van het paarse begrotingsconclaaf slaan alles. Elke langetermijnvisie ontbreekt. De begroting hangt met haken en ogen aaneen."

... maar vooral niet
Waarover ging het niet? Knelpunten zoals de nachtvluchten, de verkeersveiligheid en de mogelijke kieshervorming kwa-

Kom uit je kot

Op 11 november vond de 32ste Vrouwendag plaats in Brugge. Thema dit jaar: Kom uit je kot! Voor de N-VA nam partijbestuurslid Hedwig Verbeke deel aan de voorbereidende werkgroep 'Inhoud'. Aan Hedwig, die ook lid is van het Vrouwen Overleg Komitee (VOK), stelden we enkele vragen over het hoe en waarom van deze dag.

Komen vrouwen dan niet 'uit hun kot'?

Hedwig Verbeke: "Je moet het vooral zien als een oproep aan alle vrouwen om veel meer het publieke terrein te bezetten: een buurtcomité, een vakbond, een politieke partij, een drukingsgroep voor veiliger verkeer; het zijn enkele mogelijkheden. Participatie aan de samenleving leidt er toe dat iedereen, man en vrouw, mee beslist over de inrichting van de maatschappij. Mannen en vrouwen hebben andere invalshoeken, een evenwichtige samenleving heeft beiden nodig. In de top, op het beslissingsniveau, zijn nog altijd heel weinig vrouwen aanwezig."

Wat gebeurt er op zo'n Vrouwendag?

H. Verbeke: "Veel, heel veel. Er waren de debatten. Het centrale debat ging over de voorwaarden tot en de belemmeringen bij participatie. Helga Stevens, N-VA-senaatskandidaat bij de vorige verkiezingen, nam deel aan het luik 'politiek'. In het einddebat vroe-

gen we aan de bevoegde ministers en beleidsmensen wat hun antwoorden zijn op onze vragen naar verandering.

En waren de werkwinkels, met o.a. thema's als: Vrouwen aan de macht, Vrouwen verenigen zich, een theaterworkshop met deelname van de deelnemers, met je oma naar de vrouwendag, enz.

Er was animatie met kunst, dans, toneel en de uitreiking van de publieksprijs voor de meest vrouwvriendelijke reclame."

Is een Vrouwendag echt nodig?

H. Verbeke: "Zeker. Hij is nodig om eens goed na te denken over alles wat nog beter kan, om zicht te krijgen op de knelpunten in het beleid naar vrouwen toe. Het is het moment om federale en Vlaamse ministers aan de tand te voelen. De ongelijkheid man/vrouw is een hardnekkige kwaal. Vrouwen hebben het bv. nog steeds moeilijker dan mannen om door te dringen in de politiek, en zeker om door te stoten naar de top, naar het beslissingsniveau.

Hedwig Verbeke: "Participatie aan de samenleving leidt er toe dat iedereen, man en vrouw, mee beslist over de inrichting van de maatschappij."

Vrouwen bewegen zich ook nog te weinig in de openbare sfeer. Een vrouwendag is ook de plaats om met andere vrouwen en mannen van gedachten te wisselen en ervaringen te delen."

De Vrouwendag brengt ook steeds een aantal eisen naar buiten.

H. Verbeke: "De bijzonderste op politiek vlak: het ritstelsel op de hele verkiezingslijst, en evenredige vertegenwoordiging bij de uitvoerende mandaten. Onbetaald verenigingsverlof voor bestuursleden van erkende socio-culturele vere-

nigingen. Evenredige vertegenwoordiging van vrouwen in de lijsten voor de sociale verkiezingen, volgens de situatie op de werkvloer. Een goede wettelijke regeling voor kinderopvang, zowel voor ouders als voor personeel. En een Nieuwe Politieke Cultuur, met aandacht voor een meer menselijke invulling. O.a. geen vergaderingen van 20 uur!"

Wat kan de N-VA hiervoor betekenen?

H. Verbeke: "De N-VA voert een goed bestuur hoog in het vaandel. Terecht, want alleen zo kunnen we zorgen voor werk en welzijn voor iedereen. Een evenredige deelname van vrouwen en mannen op alle niveaus is daarbij essentieel. Om meerdere redenen. Mannen en vrouwen hebben verschillende invalshoeken, die complementair zijn: het zou verkeerd zijn een eenzijdig mannelijk of vrouwelijk beleid te voeren. En ook naar de vergrijzing toe, is het belangrijk een signaal te geven: mannen en vrouwen moeten solidair bijdragen tot de opbouw van een eigen pensioencrediet. Daarom is het zo belangrijk de drempels weg te nemen die vrouwen nu hinderen bij het veroveren van gelijke kansen. N-VA, voorloper in goede wetsvoorstellen, kan helpen bij de realisatie hiervan."

men niet aan bod. Eerdere luchtballonnen van Verhofstadt zoals een tweede luchthaven en forse investeringen in het leger werden doodgezwegen. Over openbare bedrijven zoals De Post en de NMBS waar nochtans heel wat politieke knopen moeten doorgehakt worden, werd met geen woord gerept. Communautair gevoelige thema's (splitsing sociale zekerheid, regionalisering verkeerswetgeving, ...): nooit van gehoord.

"Doorheen de sluier van de Belgacom-truc is overduidelijk te zien dat de begroting 2004 een tekort vertoont van 1,3 miljard euro of 0,5 procent van het bbp. Dat wil zeggen dat een op de tweehonderd euro's die komend jaar rondgaan in België, 'rood' geld is: geld waarvoor de overheid in het rood gegaan is."

Journalist Guy Tegenbos in De Standaard van 14 oktober 2003

De Belgacom-truc Een van de blikvangers in de beleidsverklaring was de truc met het Belgacom-pensioenfonds. Omdat Belgacom naar de beurs wil trekken, neemt de regering het pensioenfonds van het telecombedrijf over. Extra inkomsten dus, maar in ruil hiervoor verbindt de regering er zich toe alle toekomstige pensioenverplichtingen uit eigen zak te betalen. M.a.w nu de lusten, later de lasten. Door deze boekhoudkundige truc - waarover Europa zijn zeg nog moet doen - kan Paars dit jaar 3,6 miljard euro extra inkomsten inschrijven. Voor volgend jaar wordt 1,4 miljard euro voorzien. De begroting van 2003 zal daarmee uitkomen op zo'n 520 miljoen euro overschot (0,2 % van het bruto binnenlands product) en volgend jaar op een evenwicht. Feitelijk zijn dit alarmerende cijfers. Zonder de eenmalige kapitaaloperaties zoals Belgacom zou het tekort op de begroting dit jaar 2,4 miljard euro (0,9 % van het bbp) bedragen en volgend jaar 1,3 miljard euro (0,46 % van het bbp).

N-VA-voorzitter Geert Bourgeois over deze truc in zijn reactie op de beleidsverklaring: "Ei-

genlijk pikt Verhofstadt de pensioenen van het Belgacom-personeel in. De opbrengst van het fonds zal gebruikt worden om het begrotingstekort van 2003 en 2004 te dekken. Om de lopende uitgaven te betalen dus. Hoe kan hetzelfde geld dan nogmaals aangewend worden voor het Zilverfonds? Het enige wat Vande Lanotte doet, is een bonnetje in het Zilverfonds stoppen met de boodschap *Goed voor € 5 miljard.*"

Breuklijn

Kortom: de eerste beleidsverklaring van Verhofstadt II luidde het einde van de jarenlange goednieuwsshow in. Het parlement onderging ongeïnteresseerd de boodschap. De coalitiepartners hebben een verstandshuwelijk gesloten, meer niet. Communautaire spanningen steken steeds meer de kop op. Yves Desmet hierover in *De Morgen* (21 oktober jl.): "De communautaire breuklijn dreigt belangrijker te worden dan de ideologische. Ze gaat bovendien niet langer over morzels grond en de afbakening van taalgrenzen, maar over het wezenlijke sociaal-economische weefsel van de beide landsdelen, waar de scheiding der geesten steeds meer onafwendbaar wordt."

"Door alles op een snelle jobcreatie te zetten en onvoldoende aandacht te besteden aan de economische basis, wordt de kar voor het paard gespannen."

Journalist Stefaan Huysentruyt in De Tijd van 15 oktober 2003

Verder wordt Verhofstadt-bis steeds meer een kopie van het tweede Nederlandse paarse kabinet. Dat eindigde in felle ruzie en complete bestuursloosheid. Aan het einde van de rit luidde het dat premier Kok snel naar Europa zou vertrekken. Het feit dat Verhofstadt bij de uiteindelijke stemming over zijn eigen beleidsverklaring niet in de Kamer aanwezig was (tot groot ongenoegen van kamervoorzitter en partijgenoot Herman Decroo), maar liever een EU-top bijwoonde, bevestigt de geruchten over Verhofstadts mogelijke Europese vlucht.

N-VA wil opleidingsvergoeding voor jeugdvoetbal

Voetbal is en blijft een populaire sport: maar liefst 235.000 Vlamingen trappen wekelijks tegen een balletje. Heel wat (kleinere) clubs kampen echter met financiële problemen. De N-VA wil hiervoor een oplossing bieden.

Kris Van Dijk: "Voetbalclubs moeten voor de transfer van een jeugdspeler een (kleine) vergoeding kunnen krijgen. Die vergoeding dient als compensatie voor de investering in de opleiding van de jonge speler."

Een van de belangrijkste problemen is namelijk dat voetbalclubs sinds het bekende 'Bosman-arrest' en het nieuwe 'Statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar' geen vergoeding meer mogen vragen voor de transfer van een niet-professionele voetballer naar een andere club. Een goede zaak, zou je denken. Zo zijn sporters immers volledig vrij.

Maar aan deze regeling zijn ook belangrijke nadelen verbonden. Veel voetbalclubs doen grote inspanningen voor hun jeugdopleiding. Dikwijls met goed opgeleide jeugdtrainers, een degelijke infrastructuur, gratis voetbalkledij enzovoort. Een dure zaak dus. Daarbij komt dat net die ploegen die veel investeren in hun jeugd, daar dikwijls zélf het slachtoffer van worden. Het zijn immers net die clubs die talentvolle jeugdspelers zien verdwijnen naar grotere ploegen. Uiteindelijk profiteren de grote clubs dus van de inspanningen van de kleinere clubs.

Daarom willen de Vlaamse parlementsleden van de N-VA, Kris Van Dijk, Chris Vandenbroeke en Jan Loones, dat er een opleidingsvergoeding wordt ingevoerd. Zulke opleidingsvergoeding bestaat nu al in Wallonië en is helemaal niet in strijd met het Bosman-arrest. Het systeem komt erop neer dat voetbalclubs voor de transfer van een jeugdspeler een (kleine) vergoeding krijgen. Die vergoeding dient als compensatie voor de investering in de opleiding van de jonge speler. De opleidingsvergoeding bedraagt ongeveer € 100 per seizoen dat de speler als miniem, knaap of scholier bij de club speelde en ongeveer € 200 per seizoen als junior. Voor de meisjes is dit € 60 per seizoen als jeugdspeler en ongeveer € 120 voor elk seizoen als senior.

De ploegen die veel investeren in hun jeugd, worden daar vandaag dikwijls zélf het slachtoffer van.

Met zulke opleidingsvergoeding worden de kleinere clubs dus beloond in plaats van gestraft voor hun goed jeugdbeleid. Tot slot herhaalt de N-VA haar eis tot de oprichting van een Vlaamse Voetbalfederatie. Vandaag heeft de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) nog steeds geen Vlaamse en Franstalige vleugel. De KBVB blijft daarmee als bijna enige sportbond over die nog niet is opgesplitst. Waardoor het jaarlijks honderdduizenden euro aan Vlaamse subsidies verloren ziet gaan.

NATIONALE MEETING

Zondag 1 februari 2004 om 14 u.
Cultuureel centrum Hasselt
(Kunstlaan 5)

De N-VA gaat op eigen kracht naar de verkiezingen. Het wordt geen gemakkelijke opdracht. Maar het kan! Het paarse gebrabbel en geklungel schreeuwt trouwens om een alternatief. Op zondag 1 februari willen we onze boodschap luid laten weerklinken. Dan verzamelen we in Stevaert-city om daar - in het hol van het populisme - ons Nieuw-Vlaams Alternatief neer te zetten: een toekomstgericht beleid voor

zes miljoen Vlamingen i.p.v. paarse dagjespolitiek voor wat extra stemmen.

Hoef het gezegd dat we ons opnieuw een bomvolle zaal tot doel stellen. Uit het verleden weten we dat dit best kan, maar eigenlijk maar lukt mits een stevige mobilisatie door de bestuursleden en militanten. Dus: kom niet in je eentje.

Tot in Hasselt!

Ook in 2004 opnieuw van de partij?

Als N-VA-lid kent u de politieke kalender als geen ander: de verkiezingen van juni 2004 worden een belangrijk moment voor de N-VA. Precies daarom willen we onmiddellijk na het jaareinde een forse start nemen en op

uithouding én met overtuiging richting kiezer stappen. Zet u zich vandaag meteen - samen met

Kris Van Dijck
Barricadenplein 12
1000 Brussel

Voor zes miljoen Vlamingen

LIDKAART 2004

ruim 11.400 N-VA-leden - mee in de startblokken? Vandaag start de ledenhernieuwing 2004 en vragen we u vriendelijk uw engagement te hernieuwen. Het lidmaatschap van de N-VA kost, zoals de vorige jaren, € 12,50. Bent u jonger dan 25 jaar, dan betaalt u slechts € 7,50. Gezinsleden kunnen al bijkomend lid worden voor € 2,50.

Ons streefdoel? Het N-VA-ledenaantal net als dit jaar opnieuw met 10 % doen toenemen en eind volgend jaar afsluiten met minimum 12.500 N-VA-leden op de teller. Onze taak? Straks met een groeiende groep N-VA-leden de kiezer overtuigend de voordelen van de N-VA-aanpak uitleggen. We rekenen dus op u!

U hernieuwt het best uw lidmaatschap met uw persoonlijk overschrijvingsformulier dat u als bijlage kan terugvinden in dit nummer van Volle Manen. Stortingen gebeuren nog steeds op rekeningnummer 435-0315141-68. Het overschrijvingsformulier is verdwenen? Neem dan snel contact met de N-VA-ledenadministratie, tel. 02 219 49 30 of leden@n-va.be

Solidair met de werknemers van Ford Genk nam de N-VA met een ruime delegatie deel aan de Jobmars (18 oktober jl.). De N-VA pleit voor een Vlaams economisch beleid om eigen problemen met eigen oplossingen aan te pakken. De N-VA wil kinderbijslag en gezondheidszorg uit de loonkost halen en meer investeren in onderzoek, ontwikkeling en onderwijs. VLD en SP.A-Spirit laten zich gijzelen door de PS die "non" zegt wanneer Vlaamse bedrijven smeken om een lastenverlaging. De Vlamingen betalen jaarlijks wel € 7,5 miljard voor de Waalse PS-staat.

De voordelen van het N-VA-lidmaatschap

☛ Een N-VA-lidkaart geeft u spreek- en stemrecht. Op partijcongressen kan u steunen wat goed is, maar ook verbeteren wat volgens u fout gaat. Zo geeft u mee vorm aan de Nieuw-Vlaamse Alliantie. Uw lidkaart is hiervoor dé sleutel.

☛ Als N-VA-lid ontvangt u gratis Volle Manen, het ledenblad met dossiers, interviews en een kijk achter de schermen van politiek Vlaanderen. Volle Manen is zowat het lijfkrantje van de Nieuw-Vlaamse Alliantie. Bent u kaderlid, dan ontvangt u ook nog eens het Digit@l Journ@l in uw (elektronische) brievenbus.

☛ Als N-VA-lid geniet u ook van tal van voordeelaanbiedingen (boeken, ...), exclusief voor partijleden.

☛ Natuurlijk word je ook op de hoogte gehouden van arrondissementele of afdelingsactiviteiten van de Nieuw-Vlaamse Alliantie.

N-VA te kijk

Om de profilering van de partij een duwtje in de rug te geven, besliste het partijbestuur om een nieuwe affichecampagne op te zetten. Omdat grote commerciële affichecampagnes te duur zijn, willen we in Vlaanderen een fiks pak tuinborden plaatsen. Voor de praktische organisatie - het plaatsen en plakken - nemen de arrondissementen zelf het initiatief. U neemt dus best contact op met uw arrondissementeel bestuur voor alle concrete info.

N-VA-secretariaat - info@n.va.be,
tel. 02 219 49 30, fax. 02 217 35 10

N-VA-Groefonds 2004 moet verder groeien

Slagvaardig richting verkiezingen juni 2004 trekken, vraagt dat de N-VA op korte termijn haar financiële mogelijkheden kan verbreden. De partij kan elk financieel duwtje in de rug best gebruiken. De oproepen in Volle Manen deden reeds heel wat leden in hun geldbeugel duiken. Maar het moet nog veel beter kunnen. We herhalen onze oproep. Geef uw bankinstelling, bijvoorbeeld, het sein om op uw naam een doorlopende opdracht te openen voor de N-VA. Onze suggestie: u steunt al flink de N-VA door iedere maand € 2,5 - het mag natuurlijk ook wat meer zijn - over te schrijven. Praktisch doet u dat zo: u richt uw doorlopende opdracht aan N-VA vzw, BARRICADENPLEIN 12 in 1000 BRUSSEL. Het rekeningnummer: 435-0271521-01. U vermeldt 'N-VA-Groefonds 2004' als mededeling.

Heeft u vragen of wil u bv. met een grotere gift financieel steunen, neem dan even contact met N-VA-directeur Nico Moyaert - tel. 02 219 49 30, nico.moyaert@n.va.be

VAN LIEDEKERKE

Over identiteit

Soms denk je: de neo-Belgicisten zijn aan zet. Vandaag maken ze je wijs dat 'ons land er weer staat' (Verhofstadt) maar een dag later knetteren de breuklijnen tussen noord en zuid. (De Gucht- Di Rupo). Je kunt je geen wispelturiger jojo inbeelden dan dit federale koninkrijk. Het probleem van de Belgische gespletenheid houdt ook buitenstaanders bezig. Het werd aangesneden door eurocommissaris Frits Bolkestein die op vraag van Stichting Ons Erfdeel een boeiende lezing hield onder de titel *Nederlandse identiteit in Europa*. (*)

Het doet vreemd aan dat de Vlaams-Nederlandse Stichting voor het gebeuren het Théâtre de la Place des Martyrs op het Brusselse Martelaarsplein had uitgekozen. Maar goed, als het over België gaat mag een beetje symboliek niet ontbreken, bovendien zijn theaters nooit ver weg in onze vaderlandse geschiedenis. Maar dit terzijde.

Dhr. Bolkestein verdedigt de stelling "dat er meer behoefte is aan nationale identiteit naarmate de Europese Unie zich uitbreidt." Bovendien beweegt Europa zich meer en meer op terreinen van nationale tradities en gewoonten zoals cultuur en onderwijs. Met andere woorden daar waar identiteit de toon zet.

Alvorens tot zijn ontleding van 'de Belgische en Nederlandse identiteit' te komen, maakt Bolkestein een wijde bocht door ons gezamenlijk verleden. Zo heeft hij het o.m. over de geslaagde integratie van vluchtelingen uit de Zuidelijke Nederlanden. (Zo'n 150.000 tussen 1572 en 1630). Een inburgering die hij vandaag bij het gros van de allochtonen in Nederland ontbeert, wat een bedreiging vormt voor de identiteit van zijn landgenoten.

Over de Belgische identiteit is Bolkestein kort. In 1830 beschikte België over geen pasklare identiteit. Dat deze tot vandaag een relatief begrip gebleven is, weet Bolkestein, kwam door de Vlaamse ontvoogdingstrijd en de Waalse beweging.

Interessant klinkt zijn bedenking. "Belgicisten proberen steeds opnieuw 'België op de kaart te zetten'. (...) Bij gebrek aan natiebeseft vlucht België in Europa om zichzelf van een identiteit te voorzien, als een 'Europa in miniatuurvorm'. Juist omdat België geen eenduidig natiebeseft heeft, treedt Europa op als bindend surrogaat." Hoe moet deze bedenking geïnterpreteerd worden? Ons lijkt Europa geen valabel vervangingsmiddel voor een Belgische nationaliteit. Waarom? 1. Omdat er geen bestaat, kan ze ook

niet vervangen worden. 2. Zegt Bolkestein zelf: "Er is immers geen Europese taal of Europees volk ter vervanging ..."

Wat is Europa dan wel? Het gevoel van samen-horigheid dat de EU mondjesmaat genereert, spruit niet voort uit de unie, maar uit de grote verhalen beginnende in Athene en Rome. Tot de schade en de schande van vele oorlogen waaruit wij hoe dan ook hebben geleerd. Al deze elementen hebben een vorm van verbondenheid opgeleverd, maar geen identiteit.

Waarom ons dan een Europese identiteit aannaaien? Ook Bolkestein weet geen antwoord op de vraag hoe men in een toekomstige EU, hij heeft het over 40 lidstaten, 'een Europese identiteit' zal aankweken. De EU-commissaris voorspelt dat de vroegere Oostbloklanden niet streven om in de EU op te gaan. "Zij zien Europa als een speelveld om nationale belangen te behartigen." Een houding die niet zo bijster veel anders is dan deze van Frankrijk, Duitsland en Groot-Brittannië.

In het slot van zijn toespraak zet dhr. Bolkestein zinnige stapstenen uit. Met name de oproep dat het Nederlands zich als taal en cultuur sterker zou moeten manifesteren in Europa. Samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland moet daarom intensiever, de organen daartoe bestaan. Onlangs kwam er te Brussel een nieuw instrument bij, het Huis van het Nederlands. Dhr. Bolkestein ziet er wat in dat dit Nederlands-Vlaams centrum de naam *Multatuliuis* zou dragen. Niet alleen Nederlanders zullen dat waarderen, ook Vlamingen. Zeker zij die met Douwes Dekker kunnen zeggen: "Ik heb veel geleden". De kloof tussen identiteit en symboliek is inderdaad niet breed.

Maurits van Liedekerke

*Ons Erfdeel, september 2003. tel. 056 41 12 01
<http://www.onserfdeel.be>

ONTVANG DAGELIJKS ÉN GRATIS ALLE NIEUWS VAN DE N-VA

De N-VA verstuurt haar persberichten ook per e-post. Het volstaat u in te schrijven op onze postlijst. Zo kan u de politieke stellingname en actie van de N-VA op de voet volgen. **Klik op www.n.va.be/gratispersmededelingen**

Ontwikkelingsbeleid zou toch regionaal worden?

Inderdaad. Het Lambermontakkoord bepaalt dat 'onderdelen van de ontwikkelingssamenwerking vanaf 1 januari 2004 overgeheveld worden, in zoverre ze betrekking hebben op de gemeenschaps- en gewestbevoegdheden'. Al bij al een erg vage omschrijving, die - zoals nu blijkt - de perfecte uitweg biedt om de (gedeeltelijke) regionalisering op de lange baan te schuiven.

Het Lambermontakkoord voorzag dat er op federaal vlak een werkgroep zou worden opgericht die tegen uiterlijk 31 december 2002 een lijst moest voorstellen van de aanlegenheden die betrekking hebben op de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten inzake ontwikkelingssamenwerking. Eind november 2002 schotelden toenmalig staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking Boutmans (Agalev) en toenmalig vice-premier Durant (Ecolo) deze werkgroep een nota voor. Hieruit bleek dat Boutmans en Durant niet aan de exclusieve federale ontwikkelingsbevoegdheden, noch aan de federale ontwikkelingsbudgetten wilden raken. De deelstaten zouden enkel wat mogen bijspringen, vooral financieel. Van deze werkgroep verder geen nieuws...

Vlaams standpunt

Ook het Vlaamse regeerakkoord (1999) sprak de wens uit om de federale financiële middelen voor ontwikkelingssamenwerking over te hevelen naar de gemeenschappen en gewesten. De Waalse gewestregering steunde deze eis volledig. Een Vlaamse werkgroep werd opgericht en gevraagd om een lijst op te stellen van over te dragen bevoegdheden en middelen. Maar voormalig Vlaams minister van Ontwikkelingssamenwerking Mieke Vogels (Agalev) liet in een antwoord (januari

Vlaamse minister van Ontwikkelingssamenwerking toe zijn sinds 1999 (Anciaux, Vogels, Sannen), geeft aan hoeveel belang de Vlaamse excellenties aan deze materie hechten. Temeer omdat een eerder akkoord om ontwikkelingssamenwerking onder te brengen in het nieuw op te richten Vlaamse departement Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking door minister Gabriëls (VLD) enkele maanden voor zijn vervanging onderuit werd gehaald met de verbijsterende boodschap 'Gedaan met Vlaanderen op de wereldkaart te zetten. De buitenlandse diplomatie is een federale zaak.'

2004?

Intussen liggen dus zowel de federale als de Vlaamse werkgroepen op apengapen. Alles wijst erop dat de mogelijke regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking doorgeschoven zal worden naar het nog op te richten Forum (zoals vermeld in het federaal regeerakkoord) waarop de communautaire agenda besproken zal worden. Een Forum dat (denken we maar aan de beruchte Costa) dreigt te eindigen als 'koelkast' of 'vergeetput'. Beslissingen moeten allezins niet voor de regionale verkiezingen van 2004 verwacht worden. Kersvers federaal minister van Ontwikkelingssamenwerking Marc Verwilghen (VLD) liet al fijntjes weten 'dat een regionalisering de inspanningen inzake internationale hulp verzwakken'.

Slechte afspraken

Dit alles toont nog maar eens aan dat politieke akkoorden in dit land steeds met een grove korrel zout moeten worden genomen. Dat leden van de meerderheid zelfs de lezersrubriek van een krant hanteren om de eigen meerderheid aan die politieke akkoorden te herinneren, is veelzeggend. Zo schreef Spirit-senator Lionel Vandenberghe een lezersbrief in *De Standaard* (17 oktober jl.) waarin hij zijn verontwaardiging uitte over het niet uitvoeren van dit gedeelte van het Lambermontakkoord. Dat Vandenberghe in april 2001 nog een artikel in *De Standaard* ondertekende waarin werd opgeroepen om te

bedanken voor Lambermont omwille (o.a) 'dat de splitsing van ontwikkelingssamenwerking erg onzeker blijft', vergeet hij maar al te graag. N-VA-ondervoorzitter Bart De Wever reageerde hierop gevat in dezelfde krant: "Over de inhoud niks dan lof, maar de lezersbrief van Vandenberghe is hypocriet. Ten tijde van het Lambermont-akkoord werd er door de latere N-VA-strekking in de VU op gewezen dat het deel over die regionalisering helemaal niet sluitend was en alle kansen bood om de zaak op de lange baan te schuiven. De latere Spirit-strekking in de VU deed dit af als baarljke nonsens. De Spirit-senator moet dus nu niet stomverbaasd vaststellen dat

GEEN GELD, GEEN WATER?

11.11.11

0000000011-11

de minister van Ontwikkelingssamenwerking, Marc Verwilghen, geen aanstalten maakt om de regionalisering uit te voeren."

0,7 procent

Tot slot nog eens de voordelen van een integrale regionalisering (wat nu voorligt is slechts een gedeeltelijke regionalisering waardoor tal van bevoegdheidsconflicten zullen blijven bestaan) van het departement Ontwikkelingssamenwerking. Vlaanderen heeft sowieso grote expertise in huis over de meeste ontwikkelingssectoren (bv. onderwijs, landbouw, wetenschap, welzijn, ...) omdat deze sectoren nu eenmaal tot de bevoegdheid van de gewesten en de gemeenschappen behoren. Een integrale regionalisering zal er ook voor zorgen dat ontwikkelingssamenwerking losgekoppeld wordt van Buitenlandse Zaken en Handel, die per definitie het Belgisch en voornamelijk het Franstalig belang dienen en niet zozeer dat van het Zuiden. En dankzij de regionalisering kan Vlaanderen het ontwikkelingsbudget optrekken tot 0,7 procent van zijn bnp.

Zou dit alles niet beter zijn voor 'de mensen' in het Zuiden?

Dat we al aan de derde Vlaamse minister van Ontwikkelingssamenwerking toe zijn sinds 1999 geeft aan hoeveel belang de Vlaamse excellenties aan deze materie hechten.

2003) aan Vlaams volksvertegenwoordiger Jan Loones weten 'dat de gedeeltelijke regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking niet meer te verwachten valt voor de federale verkiezingen van 18 mei 2003'. Enkele maanden later stelde ze zelfs dat 'de Vlaamse regering geen standpunt zal innemen met betrekking tot de lijst van de over te hevelen bevoegdheden en dat ze geen mogelijkheid ziet om een verdere timing uit te stipelen'. Ondanks het feit dat het Vlaams parlement een N-VA-motie goedkeurde waarin werd opgeroepen om de overheveling van ontwikkelingssamenwerking zoals afgesproken tijdig door te voeren, speelde de Vlaamse regering hierin geen voorttrekkersrol. Ook de wetenschap dat we intussen al aan de derde